

اثر بخشی درمان شناختی رفتاری واحد پردازش بر شدت خستگی و ناتوانی کارکردی بیماران مولتیپل اسکلروزیس

محمد جعفر اسودی^۱، مسعود رضایی کوچکسرای^۲، مهدی معتکف فر^۳

^۱ دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه آزاد بجنورد، خراسان، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه آزاد بجنورد، خراسان، ایران

^۳ دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه آزاد بجنورد، خراسان، ایران

چکیده

مولتیپل اسکلروزیس به عنوان یک بیماری مزمن شناخته می شود که تشخیص و درمان آن با مشکلات روانشناختی بسیاری همراه است. بسیاری از درمان هایی که برای این بیماران به کار گرفته می شود، پرهزینه است. لذا هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی مداخله کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر شدت خستگی، ناتوانی کارکردی و بد تنظیمی هیجانی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس بود. طرح پژوهش حاضر نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری کلیه افراد مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس شهر مشهد بودند. نمونه این پژوهش شامل ۴۷ نفر از این بیماران بودند که در یک فراخوان عمومی جهت شرکت در پژوهش اعلام آمادگی نمودند. این افراد به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵) نفر و گواه (۱۵) نفر قرار گرفتند. افراد به پرسشنامه های شدت خستگی کروب (۱۹۸۹) و پرسشنامه ناتوانی کارکردی سازمان جهانی بهداشت (۲۰۱۰) پاسخ دادند. تجزیه و تحلیل داده ها با روش تحلیل واریانس آمیخته با اندازه گیری مکرر و با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۴ انجام شد. نتایج تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر در مورد اثر بین گروهی نشان داد شناخت درمانی واحد پردازش بر خستگی و ناتوانی کارکردی بیماران مولتیپل اسکلروزیس اثر معناداری داشته است. ($p < 0.05$). درمان شناختی واحد پردازش با اجرای تکنیک هایی که مربوط به مؤلفه ذهن آگاهی بنیادین هستند، باعث کاهش خستگی و کاهش ناتوانی کارکردی در بیماران مولتیپل اسکلروزیس می گردد.

واژه های کلیدی: شناختی رفتاری، واحد پردازش، خستگی، ناتوانی کارکردی، مولتیپل اسکلروزیس

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۲۴۶-۲۳۳